

Τοῦ Μαγιάου.

« Γερόντοι, νέοι καὶ παιδιὰ
ἀφηρασθῆτέ τα καλὰ
τῶν πολέμων τὰ μαντάτα
ὄλη ἡ Γῆς ἀναβοᾶ τα.
Ταῖς εἰκοστρεῖς τοῦ Ἀπριλιοῦ
ἦταν ἡ 'μέρα τ' Ἀϊ-Γεωργίου.
'Ἡ γ' ἀρμάτα ἔξω βγαίνει
στ' Ἀρχιπέλαγο πηγαίνει. —
«— Μάϊνα, Μαντσιόρα, τὰ πανιά.
«— Δὲν τὰ μαϊνάρω ἐρὲ σκυλιά.—
'Ενας Ἀράπης θαυμαστὸς
στέκει στὴμ πρῶρα σὰν ἀετός·
μὰ σπαθὶὰ τοῦ δίνει
δυσὸ κομμάτια τὸν ἀφίνει.—
.....

«Ἐπάντοχα ὁ καυμένος νὰ γείνη Μοσκοβιά
νὰ πάρω Τουρκοπούλα μὲ τὰ χρυσὰ μαλλιά».

ΣΗΜ. Τὸ ἄσμα τοῦτο εἶνε τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, ὃ δ' ἐν αὐτῷ ἐξυμνούμενος ἦρος ἀναμφισβόλω; οὐδεὶς ἄλλος ἢ ὁ τολμηρὸς θαλασσομάχος Μαγιάου Λάμπρος Κατζώνης, περὶ οὗ ἴδ. Ἱστορ. Σουλίου καὶ Πάργας ὑπὸ Περραιβοῦ τομ. 1. σελ. 27.

Ἐν Κερκίρα, τῆ 3 Ἰουνίου 1880.

N ΔΟΥΣΙΟΣ Δ. Φ.

Η ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ Ο ΔΥΜΑΣ

«Ὅτε κατὰ πρῶτον ἦλθεν εἰς Παρισίους Ἀλέξανδρος Δυμάς, ὁ πατὴρ, πτωχὸς καὶ ἄγνωστος νέος εἰκόσαετής, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν στρατηγὸν Φόυ, πρὸς ὃν ἔφερε συστατικὰ ἐνὸς τῶν ἐπισημοτέρων ἐκλογέων. Ὁ στρατηγὸς ὑπεδέχθη τὸν νέον εὐμενέστατα, καὶ ὁ ἐξῆς διάλογος ἤρχισε μεταξὺ αὐτῶν.

— Πρῶτον πρέπει νὰ γνωρίζω εἰς τί δύνασθε νὰ χρησιμεύσητε;

— Ἄ, ὄχι εἰς μεγάλα πράγματα.

— Μπᾶ! θὰ γνωρίζετε βέβαια ὀλίγα μαθηματικά;

— Ὁχι, στρατηγέ.

— Θὰ ἔχετε τοῦλάχιστον ὀλίγας γνώσεις ἀπὸ τὴν ἄλγεβραν, τὴν γεωμετρίαν, τὴν φυσικὴν;

— Ὁχι, στρατηγέ!

— Θὰ ἠκούσατε τοῦλάχιστον νομικά.

— Ὁχι, στρατηγέ.

— Λατινικά, ἑλληνικά, τὰ γνωρίζετε;

— Τὰ λατινικά ὀλίγον, τὰ ἑλληνικά διόλου.

— Ἐνοσιέτε ἀπὸ λογαριασμοῦς;

— Καθόλου.

— Καὶ ὅμως ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος. Δότε μοι τὴν διεύθυνσίν σας, καὶ θὰ σκεφθῶ τί ἔμπορῆ νὰ γείνη διὰ σᾶς.

Ἄλλὰ μόλις ὁ Δυμάς ἔγραψε τὸ ὄνομά του, καὶ ὁ στρατηγὸς κροτῶν ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας,

— Ἐσώθημεν, ἀνεσώθησε.

— Πῶς;

— Ἐγετε ὠραῖον γράψιμον.

«Ἐκύψα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, διηγείται αὐτὸς ὁ Δυμάς ἐν τοῖς «Ἀπομνημονεύμασιν»

αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἀποσπῶμεν τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο, διότι δὲν εἶχα πλέον τὴν δύναμιν νὰ ὑπομείνω τὸ αἰσχρὸς μου. Ὁραῖον γράψιμον! Ἴδου ὅλα ὅσα ἤξευρα. Τὸ δίπλωμα τοῦτο τῆς ἀνικανότητος ἀνῆκεν εἰς ἐμέ».

Τοῦ διπλώματος ὅμως τούτου τῆς δῆθεν ἀνικανότητος ὑπῆρξαν ἄξιοι ὄλοι: ὅλων τῶν ἐποχῶν οἱ ἐνδοξοὶ ἄνδρες· μόνον δ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος τούτου ἄνδρες διακεκριμένως τυχόντες ἀγωγῆς καὶ ἠνέχθησαν ἐπεικῶς παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ ἐνεθάβρυναν διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος τὴν θλιβεράν ἀμέλειαν τῆς καλλιγραφίας. Ἄλλοτε πᾶς τις ἐθεώρει πάντοτε ὡς χρέος του νὰ ὑπογράψῃ τὸ ὄνομά του καθαρὸν καὶ εὐανάγνωστον, ἀντιθέτως πρὸς τὸν νέον συρμὸν, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει εἰς ἡμᾶς ν' ἀναγνώσωμεν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. Μεταξὺ τῶν συγγραφέων τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, οἱ ἔχοντες τὸ καλλίτερον γράψιμον ἦσαν δύο, ὁ Βολταίρος καὶ ὁ Ρουσσώ. Καὶ οἱ μὲν πολιτικοὶ ὡς δικαιολόγημα τῆς κακῆς γραφῆς φέρουσι τὸ πλῆθος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι πρέπει νὰ διασπεραιωθῶσιν, οἱ δὲ ποιηταὶ τὴν παραφορὰν καὶ ἀταξίαν τῆς φαντασίας. Ὅτε ὁ Ναπολέων ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἡ ὑπογραφή του ἦτο κανονικωτάτη, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον περιεστάλη εἰς τρία γράμματα, καὶ ἐπὶ τέλους κατήντησε μονοκονδυλιά, εἰδὸς τι οὐρᾶς τοῦ σταιχίου N. Καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ Βύρωνος κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἦτο ἄμορφόν τι περίπλεγμα. Ἐν τούτοις ἀπέναντι τῶν μεγάλων τούτων ὀνομάτων ἔχει τις νὰ παρθῆσθαι ἀκόμη πολλοὺς ἐνδόξους ἄνδρας, ἐτοιμοὺς νὰ διαψεύσωσι τὴν δυστυχὴ ταύτην ἔκφρασιν «δίπλωμα ἀνικανότητος», ἢ ἀποδέδουσιν εἰς ἱκανότητα δευτέρου μὲν λόγου πάντοτε ἄξιαν, ἀλλ' ἐξόχως χρήσιμον. Ἐνεκα τῆς γραφῆς τοῦ ὁ Ἀλέξανδρος Δυμάς εἰσήχθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δουκὸς τῆς Αὐρηλίας ὡς ὑπάλληλος μὲ μισθοδοσίαν 1,200 φράγκων κατ' ἔτος.

Κυρία Σ*

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις: Γ. Ζωχιῶ]]

494.

Οἱ ἄνθρωποι γινώσκουσιν τὰ παραπτώματα αὐτῶν κάλλιον, ἢ ὅσον κοινῶς νομίζεται. Τοῦτο δὲ δῆλον γίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς·

Οἱ πταίσαντες, ἀπολογούμενοι, δικαιολογοῦνται πειστικῶς· διότι ἡ συνήθως ἀποτυφλοῦσα αὐτοῦς φιλαυτία διανοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, κατὰ τῆς ἀπολογίας τὴν ὥραν, καὶ παρουσιάζει αὐτοῖς τὰς τῶν πραγμάτων ὄψεις τοσοῦτον ἀκριβῶς, ὥστε ἡ παραλείπεται ἢ καταπλάττεται ὑπ' αὐτῶν πᾶν ἄξιοκατάκριτον αὐτῶν ἔργον, μὴδὲ τοῦ ἐλαχίστου ἐξαίρουμένου.

495

Εἰ; τοὺς ἐν τῇ τοῦ κόσμου τύρῃ εἰσερχομέν-

νους, νεανίας αίσχυντηλοί και ἄπλαστοι πρέπουσι τρόποι, διότι οἱ τρόποι οἱ σοβαροὶ καὶ ἐσηματισμένοι εἰς αὐθάδειαν μετατρέπονται.

496.

Τῶν φιλονεικιῶν ἡ διάρκεια δὲν ἤθελεν ἐπὶ πολὺ χρονίζει, ἐὰν μόνον ὁ ἕτερος τῶν φιλονεικούντων ἄδικον εἶχε.

497.

* Ἀχρηστος τῆς γυναικὸς ἢ νεότης, χωρὶς τοῦ κάλλους; * Ἀχρηστον καὶ τὸ κάλλος, χωρὶς τῆς νεότητος.

498.

Ἐπάρχουσιν ἄνθρωποι τοσοῦτον κοῦφοι καὶ τοσοῦτον κενοὶ, ὥστε οὔτε πραγματικὰ ἐλαττώματα ἔχουσιν, οὔτε προτερήματα ἀληθῆ.

499.

Συνήθως καταλογίζεται ἡ πρώτη γυναικὸς ἐρωτικῆ φιλοφροσύνη, δευτέρας προστεθείσης.

500.

Ἐπάρχουσιν ἄνδρες τοσοῦτον αὐτάρεσκοι, ὥστε ὅταν ὑπὸ ἔρωτος καταληφθῶσιν, ἀσχολοῦνται μᾶλλον περὶ αὐτοῦ ἢ περὶ τῆς ἐρωμένης αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

* Ἀσωτός τις, βουτηγμένος εἰς τὰ χρέη, ἔλεγε πρὸς φίλον, ὅστις συνεβούλευεν αὐτὸν νὰ τὰ πληρώσῃ

— Νὰ πληρώσω τὰ χρέη μου! Ἄγνοεῖς, φαίνεται, πόσους κόπους κατέβαλα διὰ νὰ τὰ κάμω!

* *

Ἐν τοῖς πέριξ τῆς πόλεως διαβάτης παρατηρεῖ χωρικὸν συλλέγοντα μήκυτας, ἐξ ὧν ἔχει ἤδη πληρώσει δλόκληρον κάλαθον.

— Ἀλλὰ, φίλε μου, λέγει πρὸς τὸν χωρικὸν ὁ ἕτερος, αὐτὰ τὰ μανιτάρια εἶνε φαρμακερά.

— Ἐνοιά σου, κύριε, καὶ δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ τὰ φάγω. Τὰ μαζεύω γιὰ νὰ τὰ πουλήσω!

* *

* Ο κ. Β. . . , τραπεζῖτης πολυτάλαντος, ἀποτείνεται πρὸς τὸν ἱατρὸν Π. . .

— Ἰατρὲ, σὰς ἰκετεύω, εἰπέτε με κἀνὲν δραστηκὸν φάρμακον διὰ νὰ ἀπαλαχθῶ ἀπὸ τὴν ἀρθρίτιδα.

— Οὐδὲν τούτου ἀπλούστερον, ἀποκρίνεται ὁ σοφὸς Ἀσκληπιάδης. Ἀποφάσισον νὰ ζῆς μὲ τρία μόνον φράγκα τὴν ἡμέραν, τὰ ὅποια ὅμως νὰ κερδίζης σὺ αὐτός.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Διάλογος μεταξὺ κυρίας καὶ ἐπιπλοποιοῦ.

— Πῶς γίνεται ἀπὸ δέκα σκαμνιά, ὅπου μ' ἐπώλησατε, τὰ τέσσαρα νὰ ἦνε σπασμένα;

* Ὁ ἐπιπλοποιοὺς ξύει τὴν κεφαλὴν του, καὶ

— Δὲν ἐννοῶ, λέγει, καθόλου οὐδ' ἐγὼ, ἐκτός ἐὰν ἐκάθησε κἀνεὶς ἐπάνω!

Κύριός τις διηγεῖτο πρὸς φίλον του, ὅτι ἡ σύζυγός του ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων ἐπέμενε νὰ λέγῃ, ὅτι εἶνε εἰκοσιπενταετής.

— Ἡ ἰδική μου εἶνε κάπως πλέον λογικὴ, ὑπέλαβεν ὁ κ. *. *. Μὲ τὰ πολλὰ κατῳρώθωσα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν τριαντάραν. . . Ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ πεισθῇ πλέον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ αὐτὴν!

ΙΩΝΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἡ δόξα δμοιάζει μὲ δένδρον γιγάντειον, ἀπὸ τοὺς κλάδους τοῦ ὁποίου κρέμανται καρποὶ ὠραῖοι καὶ καλοὶ εἰς βρωσιν. Πολλοὶ προσπαθοῦσιν ἐναμίλλως ν' ἀναβῶσι τὸν κολοσσιαῖον κορμὸν καὶ νὰ δρέψωσι τοὺς μεγαλοπρεπεῖς του καρπούς· ἀλλ' ἀπολαμβάνουσι, θραύουσι τοὺς πόδας ἢ τὰς χεῖράς των, οἱ πλείστοι δ' αὐτῶν καταπίπτουσι χαμαὶ ἐν μέσῳ τῶν συριγμῶν τῶν θεωμένων. Ὅλιγοι τινὲς, οἱ ῥωμαλεώτεροι ἢ δεξιώτεροι, ἢ καὶ εὐτυχέστεροι κατορθώνουσι ν' ἀναβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου καὶ κόπτουσι τοὺς καρπούς. Τοὺς ἀνοίγουν καὶ τοὺς εὐρίσκουν κούφους καὶ κενούς, ἢ πικροὺς καὶ φαρμακερούς. Τὸ πείραμα τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων καὶ ἀπανταχοῦ σχεδὸν τῆς γῆς, ἀλλ' οὐδεὶς ἀποτρέπεται ἐκ τούτου ἢ ἀηδιάζει νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1812, ἐπανελθὼν εἰς Παρίσιους ὁ μέγας φυσιοδίφης Ἀλέξανδρος Οὐμβόλδος ἐκ τῆς εἰς Ἀμερικὴν περιοδείας του, ἔδραπε τοὺς πρώτους στεφάνους τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν. Διέτριβε τότε ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτεύουσῃ ὁ Γερμανὸς βαρὼν Ρ* μετὰ τῆς δικτακαϊδεκαέτιδος θυγατρὸς του, ἦτις, ὡς φιλομαθὴς οὔσα καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης ἐνθουσιῶσα, ἐπόθει νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύγγενος τὸν ἐνδοξὸν ἐπιστήμονα, περὶ οὗ πρότερον εἶχεν ἀναγνώσει καὶ ἀκούσει πολλά. Ἀργότερον συνητήθησαν ἀμφοτέρω ἐν τινὶ φιλικῇ οἰκίᾳ ἡ ἀπλοϊκότης καὶ φιλοφροσύνη τοῦ Οὐμβόλδου ἐνεποίησαν τηλικαύτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν κόρην, ὥστε θαρῆσασα αὕτη ἐζήτησε νὰ μάθῃ πολλὰ περὶ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, καὶ τελευταῖον τὸν παρεκάλεσε νὰ τῇ δείξῃ τὰ ἐργαλεῖα τῶν καταμετρήσεων του. Ἐκτοτε συνδιελέγοντο τακτικῶς δις καὶ τρις τῆς ἑβδομάδος ὁ θαυμασμὸς τῆς Γερμανίδος πρὸς τὸν μέγαν φυσιοδίφην μετεποιήθη ταχέως εἰς ἐξκαλλον ἔρωτα· ἐπειδὴ δὲ ὁ Οὐμβόλδος ἔμενεν ἄρρωτος ὑπὸ τῶν βελῶν τοῦ κακοῦ τούτου θεοῦ, ἀποθεμένη ἡ βαρωνόπαις τὸν φόβον ἠρώτησεν αὐτὸν «Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ, κύριε Οὐμβόλδ, δὲν ἠγαπήσατε οὐδέποτε; — Οὐδέποτε. — Ἠξέυρατε ὅμως ὅτι ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀναλγησία ὑμῶν ἐμποιοῖ φίλην; — Ἰσως δὲν ἐξεφράσθη καλῶς, δεσπονίς· ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἠσθιάνθη ἔρωτα διακίᾳ, ἀκα-